

Írb?l írva 7. - Egy nem felejt? nép

2011 augusztus 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az ír (dublini) Metro újság (mely Magyarországon az áruházlánc pere miatt egy ideje Metropol néven jelenik meg) minden nap közli a születésnapjukat ünnepl? hírességek névsorát. Szerdán a következ?képpen jelent meg.

August 17, 2011 D

u

Today's birthdays

Robert De Niro, actor, 68; Kevin Rowland, singer (Dexy's Midnight Runners), 58; Belinda Carlisle, singer, 53 (pictured); Sean Penn, actor, 51 (pictured); Maria McKee, singer, 47; Donnie Wahlberg, singer/actor, 42; Thierry Henry, cheat and footballer, 34; Claire Richards, pop singer, ex-Steps, 34.

Írország köszönti a csaló és focista Thierry Henryt.
Aki nem tudná, sz?k két évvel ezel?tt világbajnoki selejtez?t játszott az ír és francia focicsapat. Ha az írek nyernek, akkor kijutnak a VB-re, de ami fontosabb Franciaország nem jut ki. Ki látott már ilyet? A gallok azóta vébécsapat, amióta a focit feltalálták, s?t ?k találták fel - gondolhatta a bíró, aki nagyon megijedt az esetleges lehet?ségt?l, ezért "nem vette észre", hogy a francia csapatkapitány megfogta a labdát, majd kosaras módon áthúzta a lába alatt, majd egy kicsit pörgette a mutatóujján, végül rugby stílusban két kézzel lepasszolta a csapattársának, aki gólt l?tt.

Na jó, maradjunk a tényeknél. Henry kezezett. ? ezt elismerte, a szurkolók is látták, a videofelvétel dönt?en bizonyította, mindezek ellenére a franciák gy?ztek, kijutottak a világbajnokságra, a kis ország pedig magára maradt a dühével és szomorúságával.

A történtet idején még Magyarországon éltem. Egy olyan országban, amely akkor volt jelen utoljára VB-n, amikor úttör?nyakkend?ben kellett parádéznom az általános iskolában, egyszóval egy másik rendszerben, egy másik évszázadban. Én, akárcsak a világ 99,9%-a pár nap alatt elfelejtettem az esetet. Most szembesültem vele, hogy ha fáj valami, az mennyire tud fájni. Ebben a mai újságszegletben benne van minden. Azon túl, hogy stílusos és gúnyos (és ezt szeretem), felhívta a figyelmem arra, hogy milyen az, amikor egy ország nem felejt. Legyen az egy bírói döntés, mondjuk ki: egy játékban.

Nem szeretnék hatalmas szavakat használni, lázítani, túlzásba esni, de be kell valljam, elkapott egy érzés, hogy sokkal-sokkal bátrabban kellene otthon például a trianoni döntést ostorozni. Az a maroknyi elszánt, aki évente felonul a Versailles-i kastély el?tt kevés, nyugodtan be-be lehetne szólni a franciáknak. És amikor ez a gondolat keresztülfutott az agyamon, megrettentem. Elkezd?dött! Kijöttem, otthagytam hazámat, és most bátrabban kinyitom a számat, és innen dirigálok az otthoniaknak, hogy hogyan legyenek magyarok. Hát ki vagyok én? Amerikás magyar? Kossuth Lajos? Egyik sem, úgyhogy pofa súlyba, maradok a hétköznapi dolgaimnál. :)

Papp Attila

Ajánló